

[...]

35.237/I/PN
MD/GD

Betreft: Taalgebruik door de zorgkassen die afhangen van de Vlaamse Zorgkas in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad – Vraag om advies van de HZIV.

Mijnheer de Vice-Eerste Minister,

Ter zitting van 16 oktober 2003 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een vraag om advies die u ons namens de HZIV overmaakt en die betrekking heeft op het taalgebruik door de zorgkassen die erkend zijn met toepassing van het Vlaamse decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering.

Concreet verwijst u naar de brief van de ombudsman van de HZIV, waarin betrokkene het advies van de VCT nr. 33.008 van 19 april 2001 aan de kaak stelt, en van mening is dat niet artikel 36, § 1, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen van toepassing is op de inwoners van Brussel-Hoofdstad, maar wel artikel 36, § 2.

*
* *

Op grond van het voormeld decreet van 30 maart 1999 preciseert de VCT, net als in haar voornoemde advies 33.008, de positie en de rol van de zorgkassen.

De zorgverzekering geeft personen, die getroffen zijn door een langdurig ernstig verminderd zelfzorgvermogen en die daarom een beroep doen op niet-medische hulp- en dienstverlening, onder bij het decreet bepaalde voorwaarden en ten belope van een jaarlijks maximumbedrag recht op gedeeltelijke of gehele tenlasteneming van de kosten of prestaties voor die niet-medische hulp- en dienstverlening (artikel 3).

Tot de tenlasteneming wordt op verzoek van de gebruiker of van zijn vertegenwoordiger beslist door een erkende zorgkas waarbij de betrokkene is aangesloten (artikelen 7 en 8). Die aansluiting is verplicht voor alle personen met woonplaats in het Nederlandse taalgebied en facultatief voor personen met woonplaats in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (artikel 4).

Om voor tenlasteneming in aanmerking te komen moet een zwaar zorgbehoevende werkelijk verblijven in het Nederlandse taalgebied of in Brussel-Hoofdstad (artikel 5, 3°).

Om door de Vlaamse regering te kunnen worden erkend, moet een zorgkas opgericht zijn als een privaatrechtelijke rechtspersoon die zijn opdrachten zonder winstoogmerk uitvoert en die ten aanzien van de oprichters volledig gescheiden wordt beheerd inzake boekhouding en financiële middelen (artikel 15, tweede lid, 1°).

Zij moet wegens haar organisatie beschouwd worden als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap (artikel 15, tweede lid, 2°). Ziekenfondsen, landsbonden van ziekenfondsen, maatschappijen van onderlinge bijstand, verzekeringsondernemingen en de Kas der Geneeskundige Verzorging (NMBS) kunnen een zorgkas oprichten; het Vlaams Zorgfonds moet een zorgkas oprichten (artikel 14).

Uitgaande van die bepalingen, heeft de VCT in haar advies 33.008 geoordeeld dat artikel 36 van de voornoemde wet van 9 augustus 1980 op de bedoelde zorgkassen van toepassing is, en maakte zij daarbij het volgende onderscheid:

1°/ Betreffende de gemeenten met een speciale taalregeling

De voornoemde kassen zijn onderworpen aan het taalstelsel dat door de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) aan de plaatselijke diensten van die gemeenten wordt opgelegd voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met de particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen (artikel 36, § 2, van de voornoemde wet van 9 augustus 1980).

2°/ Betreffende de taal die moet worden gebruikt t. a. v. de inwoners van Brussel-Hoofdstad

Uit artikel 36, § 1, van de voornoemde wet van 9 augustus 1980 vloeit voort dat de bewuste zorgkassen als bestuurstaal het Nederlands dienen te gebruiken.

De VCT vestigt evenwel uw aandacht op het feit dat voor de inwoners van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad duidelijk moet worden gesteld dat die zorgkassen uitsluitend onder de Vlaamse Gemeenschap ressorteren.

De ombudsman van de HZIV erkent dat artikel 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980 van toepassing is op de diensten van de Vlaamse openbare besturen waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van de Vlaamse Gemeenschap bestrijkt, dat dit artikel enerzijds de regel invoert dat die diensten het Nederlands als bestuurstaal gebruiken (art. 36, § 1) en dat het anderzijds een belangrijke uitzondering voorziet ten aanzien van de gemeenten “met een speciale taalregeling” van hun ambtsgebied.

De ombudsman van de HZIV gaat evenwel in tegen het advies 33.008 van de VCT, in die zin dat hij de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest beschouwt als gemeenten “met een speciale taalregeling” waar artikel 36, § 2, op van toepassing is, en dat bijgevolg dezelfde bepalingen op het vlak van de talen van toepassing zijn op de Franstaligen van Brussel-Hoofdstad die aangesloten zijn bij de Vlaamse Zorgkas als op de Franstaligen uit de rand.

*

* *

In antwoord op die argumenten, laat de VCT opmerken dat de term “gemeente met een speciale taalregeling” in de taalwetten slechts gebruikt wordt voor de gemeenten waar het gebruik van een andere taal dan die van het gebied toegelaten is. Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, wordt in de taalwetten de term “tweetalig gebied” gebruikt, wat inhoudt dat in een zelfde gebied normaliter twee talen worden gebruikt, op voet van gelijkheid.

Anderzijds vestigt de VCT de aandacht van de ombudsman van de HZIV op het feit dat de aansluiting bij een zorgkas verplicht is in het Vlaamse Gewest, doch facultatief is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Bijgevolg bevestigt de VCT haar voornoemde advies 33.008, met name dat artikel 36, § 2, van de voornoemde wet van 9 augustus 1980 van toepassing is op de inwoners van de gemeenten met een speciale taalregeling, en dat artikel 36, § 1, van toepassing is op de inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT- DE WYELS